

تغییرات اقلیم

کنفرانس سازمان ملل متحد در مورد تصمیمات اقلیمی، موسوم به COP 26 در شهر گلاسکو به میزبانی بریتانیا از ۱ تا ۱۲ ماه نوامبر ۲۰۲۱ برگزار می شود. COP یا Conference of Parties عالیترین سطح تصمیم گیری در مورد معاهدات بین المللی است و معمولاً بالاترین مقامات اجرایی کشورها و سازمان های بین المللی، جامعه مدنی و دست اندرکاران صنعت و کسب و کار در آن شرکت می نمایند. COP 26 که در ارتباط با معاهده چارچوبی سازمان ملل در مورد تغییرات اقلیمی UNFCCC بر گزار می شود به چند دلیل دارای اهمیت ویژه ای است :

نخست آن جهانی که دو سال پر مشقت را در مبارزه با کرونا Covid-19 پشت سر گذاشته است و با امیدواری به پایان این همه گیری جهانی می اندیشد اکنون فرصتی یافته است تا مجدداً به چالش تغییرات اقلیمی بپردازد. که هزینه های انسانی و اقتصادی آن در بلند مدت بسیار فراتر از Covid-19 است.

دوم آن که چالش تغییرات اقلیمی اکنون بسیار بیش از پیش ابعاد گسترده خود را نمایان کرده است. اکنون همگان به استثنای شمار معدودی که علم باور نیستند و یا منابع اقتصادی کوتاه مدت را بر سلامت و بقاء کره زمین ترجیح می دهند به یقین علمی رسیده اند که این چالش مهم ترین و سنگین ترین چالش فرار وی بشریت است چالشی که زندگی همگان را به مخاطره جدی افکنده است..

سه دیگر آن که این چالش ناشی از عمل انسانهاست و پدیده ای طبیعی نیست. در راه رشد اقتصادی جهان با روی اوری به فعالیت هایی که گازهای گلخانه ای را در مقیاس های بی سابقه روانه جو نموده اند، کره خاکی را با گرمایش و اکنون با داغی روبرو نموده است. تداوم این راه خودکشی بشری است . ما جهان، فرزندان خود و نسل های آتی را به خطری جدی افکنده ایم.

چهارم می توان و می بایست فورا، با جدیت و با همکاری بین المللی و اراده ملی و محلی با این چالش مقابله کرد. راه پیش رو سخت، طولانی و پر از هزینه است اما راه دیگری وجود ندارد.

کنفرانس گلاسکو به بررسی چگونگی اجرای موافقتنامه پاریس که در سال ۲۰۱۵ امضاء شد می پردازد و امیدوار است به نقشه راه جدیدی برای توقف گرمایش کره خاکی در سطح قابل قبول دست یابد. در این راه همگان می بایست مسوولیت مشترک اما متفاوتی را بپذیرند.

انجمن متخصصان محیط زیست ایران در مقام سمنی دیرپا و تخصصی خواستار جدی گرفتن کنفرانس، شرکت در بالاترین سطوح تصمیم گیری در آن، تاثیرگزاری در راستای تدوین راهکارهای موثر و مشارکت بین المللی و ملی در اجرای آن است.

انجمن بر این باور است که علیرغم اتکاء کوتاه مدت اقتصادی بر تولید و فروش مواد هیدروکربنی. آینده بشری و نیز ملی در گرو کاستن از سوخته های فسیلی و فعالیت هایی است که منجر به تولید گازهای گلخانه ای می گردد.

انجمن همچون جامعه جهانی بر این باور است که تنها راه مقابله با پدیده گرمایش جهانی کاهش انتشار گازهای گلخانه ای به روشهای مختلف از جمله تدابیری در خصوص کاهش انتشار، متکی بر تکنولوژی پیشرفته، کاهش مصرف سوخته های فسیلی، استفاده از انرژی های تجدید پذیر و ... می باشد.

چنانکه در حال حاضر بیش از ۱۲۰ کشور دنیا متعهد شده اند میزان انتشار گازهای گلخانه ای خود را به میزان ۲۰ الی ۲۵ درصد نسبت به سال ۲۰۰۵ میلادی کاهش دهند. بررسی های صورت گرفته نشان می دهد که تدابیر اندیشیده شده در برنامه ششم توسعه این نوید را می داد که

کاهش انتشار گازهای گلخانه ای بسیار فراتر از ۴ درصد بیان شده توسط نماینده جمهوری اسلامی ایران در کنوانسیون پاریس در سال ۲۰۱۵ میلادی محقق گردد. تبعات ناشی از تغییرات آب و هوایی و گرمایش زمین در ایران اسلامی نیز مشهود است و لذا ضروریست دولت در تدوین برنامه

پنجساله هفتم توسعه و همچنین مجلس شورای اسلامی رویکردی جدی در جهت اجرایی شدن تصمیمات در این زمینه داشته باشند.